

200705642/1.

Datum uitspraak: 27 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/29382 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Zutphen, van 1 augustus 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juli 2007 is (hierna: de vreemdeling) in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 1 augustus 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, de opheffing van de maatregel bevolen en hem schadevergoeding toegekend. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 8 augustus 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, nu een eerdere bewaring is opgeheven wegens het ontbreken van zicht op uitzetting, thans dient te worden onderzocht of bij de nieuwe inbewaringstelling, anders dan ten tijde van de eerdere uitspraak, sprake is van feiten en omstandigheden waaruit blijkt dat reëel zicht op uitzetting niet ontbreekt. Bij uitspraken van onder meer 16 april 2007 in zaak nr. 200701752/1 (JV 2007/242) en 9 mei 2007 in zaak nr. 200702075/1 (JV 2007/296) heeft de Afdeling geoordeeld dat er wel sprake is van zicht op uitzetting naar China in algemene zin, aldus de staatssecretaris.

2.2. Bij uitspraak van 16 februari 2007 heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het beroep tegen de voortduring van de bewaring gegrond verklaard en de opheffing van de maatregel bevolen, omdat zij van oordeel was dat de minister van Justitie onvoldoende aannemelijk had gemaakt dat er zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn is. Aan dit oordeel heeft zij - kort gezegd - ten grondslag gelegd dat er door de Chinese autoriteiten in 2006 slechts een gering aantal laissez-passers is afgegeven.

2.3. In voormelde uitspraken van 16 april 2007 en 9 mei 2007 heeft de Afdeling overwogen dat de enkele omstandigheid dat de Chinese autoriteiten slechts in een gering aantal gevallen reisdocumenten verstrekken, al aangenomen dat die omstandigheid zich inderdaad voordeed, op zichzelf niet betekent dat bij voorbaat moet worden aangenomen dat die autoriteiten ook niet bereid zijn een reisdocument te verstrekken indien de desbetreffende vreemdeling volledige en juiste informatie verstrekt en het door hen te verrichten onderzoek niet frustreert.

In de uitspraak van 9 mei 2007 is voorts overwogen dat indien de desbetreffende vreemdeling geen, hem persoonlijk betreffende, concrete feiten en omstandigheden heeft gesteld, maar volstaat met een verwijzing

naar vorenbedoeld cijfermateriaal, geen grond bestaat voor het oordeel dat de staatssecretaris ondanks het feit dat de laissez-passer aanvraag door de Chinese autoriteiten in behandeling is genomen er van had moeten uitgaan dat reëel zicht op uitzetting voor de vreemdeling ontbreekt.

2.4. De staatssecretaris heeft, door de bewaring op te heffen, uitvoering gegeven aan de uitspraak van 16 februari 2007. Het besluit van 18 juli 2007, waarbij de vreemdeling opnieuw in bewaring is gesteld, is een nieuw besluit na opheffing van een eerdere bewaring. De rechtbank heeft niet onderkend dat daarom geen sprake is van verlengde besluitvorming in dezelfde zaak, zoals het geval was in de door haar genoemde uitspraken van de Afdeling van 3 februari 2005 in zaak no. 200406070/1 (AB 2005, 104) en 30 mei 2006 in zaak no. 200510494/1 (JV 2006/280).

In het kader van de beoordeling van het nieuwe besluit tot inbewaringstelling diende de rechtbank te beoordelen of ten tijde van het opleggen van de nieuwe maatregel sprake is van aanknopingspunten die leiden tot het oordeel dat, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn thans niet ontbreekt. De uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 16 februari 2007 staat aan die beoordeling niet in de weg, nu in deze uitspraak het zicht op uitzetting is beoordeeld naar de situatie ten tijde van de in die uitspraak voorliggende inbewaringstelling en dit onverlet laat dat de rechtbank de vraag of zicht op uitzetting met betrekking tot de huidige inbewaringstelling niet ontbreekt dient te beoordelen naar de situatie ten tijde van het opleggen van die maatregel.

Gelet op de hiervoor onder 2.3. weergegeven overwegingen van de Afdeling in de uitspraken van 16 april 2007 en 9 mei 2007, is sprake van aanknopingspunten in vorenbedoelde zin. De rechtbank heeft derhalve ten onrechte geoordeeld dat de opgelegde maatregel voor onrechtmatig moet worden gehouden om de aan haar uitspraak ten grondslag gelegde redenen.

Grief 1 slaagt.

2.5. Grief 2, gericht tegen het toekennen van een schadevergoeding aan de vreemdeling, slaagt evenzeer, nu deze beslissing is gegrond op het hiervoor onjuist bevonden oordeel van de rechtbank.

2.6. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep het besluit van 18 juli 2007 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangedragen beroepsgronden, voor zover daarop, na hetgeen hiervoor is overwogen, nog moet worden beslist.

2.7. De vreemdeling heeft geen, hem persoonlijke betreffende, concrete feiten en omstandigheden gesteld op grond waarvan de staatssecretaris op voorhand uitgesloten heeft moeten achten dat het onderzoek door de Chinese autoriteiten in het kader van de lopende laissez-passer aanvraag niet kan leiden tot afgifte van een reisdocument binnen redelijke termijn.

2.8. De vreemdeling heeft gesteld dat hij meewerkt aan het verkrijgen van documenten ten behoeve van zijn terugkeer en zelf regelmatig naar de

ambassade is gegaan.

Reeds omdat de vreemdeling niet heeft niet aangetoond dat hij zodanige inspanningen heeft verricht, heeft de staatssecretaris in deze stelling geen aanleiding hoeven zien om de inbewaringstelling achterwege te laten. Er is derhalve geen grond voor het oordeel dat zicht op uitzetting ontbreekt.

2.9. Op grond van het vorenstaande zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling alsnog ongegrond verklaren. Er is geen grond voor schadevergoeding.

2.10. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 1 augustus 2007 in zaak nr. 07/29382;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond;
- IV. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, Voorzitter, en mr. H. Troostwijk en mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Leden, in tegenwoordigheid van mr. H. Vonk, ambtenaar van Staat.

w.g. Lubberdink
Voorzitter

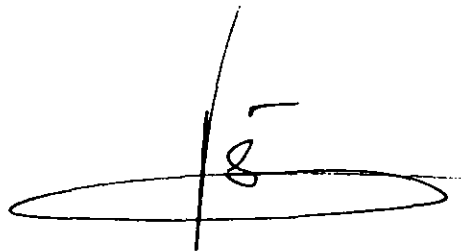
w.g. Vonk
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 november 2007

345.

Verzonden: 27 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line extending to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

4

- Midden- en West-Brabant

Regio	Midden- en West-Brabant
Korpsonderdeel	20 Divisie Operationele Onderzoeking
Behandeld door	J.J. Melwanhuizen
Telefoon	076 - 504 63 80
Fax	076 - 504 63 59
V-datum / Zaak	/ Zaak - 18/07/2007
Datum	18/07/2007
Onderwerp	M110-A Maastricht van Bewaring

0611.03.0262

Maatregel van Bewaring

ik, ondergetekende,

Johannes Jozef Nieuwenhuizen, inspecteur van het regionaal politiekorps Midden- en West-Brabant, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam
Voorna(a)m(en)
Geboortedatum
Geboorteplaats
Geboorteland : China
Nationaliteit(en) : Chinese
Geslacht : mannelijk

REGISTRAR	MDW
INDIS	UNIT
	DATE
	DATE
IND	
ONTVANGST	18 JUL 2007
DUURZONNIGHEID	
MOED	MDW
PROBLEEM	UNIT

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet gehouden heeft aan zijn vertrektermijn
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpchef
- Geen middelen

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Bergen op Zoom
Datum : 18/07/2007

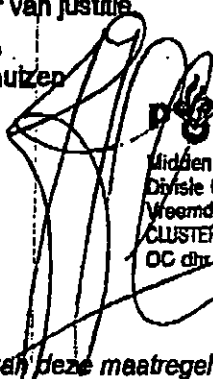
V.nr.:

Pagina 1 van 2

Tijd : 12:05 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van justitie
de inspecteur,
J.J. Nieuwenhuizen

Handtekening

 **POLITIE**

Midden en West Brabant
Divisie Operationele Ondersteuning
Vreemdelingenpolitie
CLUSTER TOEZICHT BERGEN OP ZOOM
OC dir. J.J. Nieuwenhuizen

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie 'www.rechtspraak.nl'.

II

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE**Nevenzittingsplaats Zutphen****Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer****Reg.nr.: AWB 07/29382 VRONTN****Uitspraak in het geschil tussen de vreemdeling genaamd althans zich noemende:**

geboren op:
van Chinese nationaliteit,
verblijvende in Detentiecentrum Zeist te Soesterberg,
V-nummer
eiser,
gemachtigde: mr. R. Bom, advocaat te Breda,

en

de Staatssecretaris van Justitie
verweerder,
gemachtigde: mr. C. Bijsterbosch, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juli 2007 is eiser in vreemdelingenbewaring gesteld.

Eiser heeft daartegen bij brief van 20 juli 2007 beroep ingesteld. Het beroep strekt tevens tot toekenning van schadevergoeding.

Het beroep is behandeld ter zitting van 1 augustus 2007. Eiser is daarbij in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen. Ter zitting was een tolk aanwezig.

2. Overwegingen

2.1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) dient de rechtbank te beoordelen of de toepassing of tenuitvoerlegging van de maatregel van bewaring in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is.

2.2 Vast staat dat eerder aan eiser de maatregel van vreemdelingenbewaring is opgelegd,

Reg.nr.: AWB 07/29382 VRONTN

2

laatstelijk op 31 oktober 2006. Evenzover staat vast dat die maatregel bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 16 februari 2007 (AWB07/969) met ingang van laatstgenoemde datum is opgeheven, omdat de rechtbank van oordeel was "dat verweerder onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat er zich op uitzetting binnen redelijke termijn is" (slotzin overweging 5.1).

De rechtbank stelt voorts vast dat ingevolge artikel 84, aanhef en onder a, van de Vw 2000 tegen deze uitspraak geen hoger beroep mogelijk was, zodat deze uitspraak kracht van gewijsde heeft verkregen.

2.3 Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: Afdeling), onder meer een uitspraak van 18 mei 2005 (zaak nr. 200503257/1, JV 2005/282), behoort de rechtbank, indien een eerder opgelegde maatregel van vreemdelingenbewaring is opgeheven omdat geen zicht op uitzetting bestaat, bij een volgende inbewaringstelling te onderzoeken of, anders dan ten tijde van de opheffing van de eerdere bewaring, sprake is van feiten en omstandigheden, waaruit blijkt dat zulk zicht nu niet ontbreekt.

In haar uitspraak van 7 februari 2007 (zaak nr. 200609265/1, JV 2007/140) heeft de Afdeling overwogen dat, als geen sprake is van dergelijke feiten en omstandigheden, de rechtbank dient te beoordelen, indien dat door de minister is gesteld, of ten tijde van de inbewaringstelling sprake is van concrete aanknopingspunten, die een onderzoek naar die feiten en omstandigheden rechtvaardigen.

2.4 De rechtbank volgt verweerder niet in zijn betoog dat aan voormelde uitspraak van 16 februari 2007 geen betekenis meer kan worden toegekend in verband met uitspraken die de Afdeling nadien op 16 april 2007 (zaak nr. 200701752/1, JV 2007/242) en op 9 mei 2007 (zaak nr. 200702050/1, JV 2007/296) heeft gewezen. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraak van de Afdeling van 3 februari 2005 (zaak nr. 200406070/1, JV 2005/131) en van 30 mei 2006 (zaak nr. 200510494/1, JV 2006/280).

2.5 Nu de rechtbank niet is gebleken van vorenbedoelde feiten en omstandigheden, en verweerder evenmin heeft gesteld dat ten tijde van de inbewaringstelling sprake is van concrete aanknopingspunten die een onderzoek naar die feiten en omstandigheden rechtvaardigen, is de rechtbank van oordeel dat op 18 juli 2007 geen grond bestond aan eiser de maatregel van vreemdelingenbewaring op te leggen, en moet de maatregel vanaf de oplegging ervan voor onrechtmatig worden gehouden. De enkele omstandigheid dat eiser niet zou hebben voldaan aan zijn verplichting om zijn volledige en actieve medewerking te verlenen ter verkrijging van de voor zijn vertrek benodigde documenten, acht de rechtbank in dit verband niet voldoende, mede nu eiser die stelling ter zitting gemotiveerd heeft bestreden.

2.6 Ingevolge artikel 106, eerste lid, van de Vw 2000 kan de rechtbank, indien zij de opheffing van de maatregel strekkende tot vrijheidsontneming beveelt, aan de vreemdeling een schadevergoeding toekennen.

2.7 Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een schadevergoeding toe te kennen van € 95,- voor de dagen dat de maatregel in een politiecel ten uitvoer is gelegd en € 70,- voor de dagen dat de maatregel in een huis van bewaring ten uitvoer is gelegd.

Dit betekent dat eiser een schadevergoeding van € 1.005,- toekomt.

Reg.nr.: AWB 07/29382 VRONTN

3

2.8 Nu het beroep gegrond wordt verklaard, bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

Met toepassing van het bepaalde in het Besluit proceskosten bestuursrecht worden deze kosten vastgesteld op € 644,- (1 punt voor het indienen van een beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting en wegingsfactor 1).

Reg.nr.: AWB 07/29382 VRONTN

4

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- beveelt de opheffing van de maatregel van bewaring met ingang van heden;
- kent aan eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een schadevergoeding toe van € 1.005,-;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 644,- te betalen door de Staat der Nederlanden aan de griffier van de rechtbank, nevenzittingsplaats Zutphen, door storting op bankrekeningnummer 1923.25.922 ten name van Arrondissement 547 Zutphen, onder vermelding van het in de kop van deze uitspraak genoemde registratienummer.

Aldus gegeven door mr. R.G.J. Welbergen en in het openbaar uitgesproken op 1 augustus 2007 in tegenwoordigheid van A.J. Rijks als griffier.

De voorzitter van de rechtbank 's-Gravenhage beveelt de tenuitvoerlegging van de in deze uitspraak toegekende schadevergoeding van € 1.005,-.

Aldus gedaan op door mr. R.G.J. Welbergen, fungerend voorzitter.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen één week na de verzending van een afschrift van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 01 AUG. 2007

Justitie



Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
08 AUG 2007	
ZAAKNR.	200705642
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. D.W. Stevens
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Zutphen
van 1 augustus 2007
met kenmerk 07/29382

Inzake:

met IND-kenmerk 0611.03.0262
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. R. Bom
advocaat te Zutphen

Procesverteenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mw. mr. F.W.A. Croonen
038-888 6851



1. Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Zutphen, van 1 augustus 2007, verzonden op dezelfde datum, met kenmerk AWB 07/29382, in welke zaak de rechtbank het beroep gericht tegen het besluit van 18 juli 2007 gegrond heeft verklaard de maatregel van bewaring heeft opgeheven en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden heeft toegekend ten bedrage van € 1.005,-- (*productie 1*).

2. Achtergronden

Bij besluit van 31 oktober 2006 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna : Vw) in bewaring gesteld. Bij uitspraak van 16 februari 2007¹ (*productie 2*) heeft de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Rotterdam, het beroep gericht tegen deze maatregel gegrond verklaard en bevolen de maatregel op te heffen, omdat de Staatssecretaris naar haar oordeel onvoldoende aannemelijk had gemaakt dat er zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestond.

Bij besluit van 18 juli 2007 is verweerder krachtens artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw in bewaring gesteld.

Bij uitspraak van 1 augustus 2007, met kenmerk AWB 07/29382 heeft de rechtbank het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard en verweerder een schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden toegekend ten bedrage van € 1.005,--.

3. Standpunt Staatssecretaris

3.1. De Staatssecretaris heeft twee grieven tegen de uitspraak van de rechtbank.

Grief 1

3.2. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverwegingen 2.4 en 2.5 op pagina 2 van de uitspraak het volgende:

"De rechtbank volgt verweerder niet in zijn betoog dat aan voormelde uitspraak van 16 februari 2007 geen betekenis meer kan worden toegekend in verband met de uitspraken die de Afdeling nadien op 16 april 2007 (zaak nr. 200701752/1, JV 2007/242) en op 9 mei 2007 (zaak nr. 200702050/1, JV 2007/296) heeft gewezen. De rechtbank verwijst in dit verband naar een uitspraken van de Afdeling van 3 februari 2005 (zaak nr. 200406070/1, JV 2005/131) en van 30 mei 2006 (zaak nr. 200510494/1, JV 2006/280)."

"Nu de rechtbank niet is gebleken van vorenbedoelde feiten en omstandigheden, en verweerder evenmin heeft gesteld dat ten tijde van de inbewaringstelling sprake is van concrete aanknopingspunten die een onderzoek naar die feiten en omstandigheden rechtvaardigen, is de rechtbank van oordeel dat op 18 juli 2007 geen grond bestond aan eiser de maatregel van vreemdelingenbewaring op te leggen, en moet de maatregel vanaf de oplegging ervan voor onrechtmatig worden gehouden."

¹ AWB 07/969

Toelichting

- 3.3. In haar uitspraak overweegt de rechtbank naar het oordeel van de Staatssecretaris ten onrechte dat zij, nu een eerdere inbewaringstelling is opgeheven door de rechter wegens het ontbreken van zicht op uitzetting thans diende te onderzoeken of bij de nieuwe inbewaringstelling, anders dan tijdens de eerdere uitspraak, sprake is van feiten of omstandigheden, waaruit blijkt dat reëel zicht op uitzetting niet ontbreekt. Immers, bij uitspraken van 16 april 2007 en 9 mei 2007² heeft uw Afdeling – kort gezegd – geoordeeld dat er wel sprake is van zicht op uitzetting naar China in algemene zin.
- 3.4. Voorts heeft de rechtbank ten onrechte de conclusie verbonden als zij heeft gedaan aan de uitspraken van uw Afdeling van 3 februari 2005 en 30 mei 2006, als voornoemd. Weliswaar wordt in deze uitspraken uitdrukking gegeven aan het algemeen geldende beginsel van de eerbiediging van de formele rechtskracht en de rechtszekerheid, maar de rechtbank heeft verzuimd zich uit te laten over de vraag in hoeverre zij zich gehouden dient te achten aan een uitspraak die, achteraf bezien, onjuist blijkt te zijn. Naar het oordeel van de Staatssecretaris is er geen sprake van een *algemeen* rechtsbeginsel dat de rechtbank verbiedt terug te komen van een eerder gegeven, onjuist gebleken, rechterlijk oordeel. Hierbij gaat het bovendien om een eerder door de rechtbank gedane uitspraak inzake een beroep op grond van artikel 96 Vw, tegen welke uitspraak geen rechtsmiddel mogelijk was.
- 3.5. Voor zover uw Afdeling verweerder niet volgt in dit standpunt, maar van oordeel is dat de rechtbank diende te onderzoeken of bij de nieuwe inbewaringstelling, anders dan tijdens de eerdere uitspraak, sprake was van feiten of omstandigheden, waaruit blijkt dat reëel zicht op uitzetting niet ontbreekt, zij voorts het volgende opgemerkt.
- 3.6. In artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) is het 'ne bis in idem'-beginsel³ vervat. Nu in de onderhavige zaak geen sprake is van een aanvraagssituatie, maar van een aan de vreemdeling ex artikel 59, eerste lid Vw opgelegde maatregel van bewaring, is artikel 4:6 van de Awb niet van toepassing. Naar het oordeel van de Staatssecretaris is het voorts evenmin zo dat het criterium zoals door uw Afdeling geformuleerd, zoals in het voorgaande onder punt 3.5 weergegeven, overeenkomstig de, beperkte, wijze als in artikel 4:6 Awb opgevat dient te worden. De algemene opvatting dat nieuwe jurisprudentie geen novum in vorenbedoelde zin oplevert ligt in het verlengde van dit artikel. Uitgangspunt lijkt daarbij te zijn dat de inhoud van inmiddels tot stand gekomen jurisprudentie op zichzelf geen grond vormt voor het doorbreken van het rechtens onaantastbaar zijn van besluiten waartegen geen beroep bij de rechter is ingesteld, of die gezien het resultaat van een wel bij de rechter gevolgde rechtsgang in rechte onaantastbaar zijn geworden.

Zie:

- CRvB 15 januari 1998, nr. 97/1470 AAWAO, AB 1998, 188
- ABRS 3 september 1999, nr. E04.98.0182, AB 2000, 362
- ABRS 14 juli 2005, 200502810/1, JV 2005/346

²

Met resp. kenmerk 200701752/1, JV 2007/242 en 200702050/1, JV 2007/296

- 3.7. Nu artikel 4:6 van de Awb niet van toepassing is, maar de rechtbank slechts diende te bezien of er redenen zijn om aan te nemen dat het doel van de opgelegde maatregel, namelijk om de uitzetting van de vreemdeling te effectueren, thans wel realiseerbaar kan worden geacht, had zij de uitspraken van uw Afdeling van 16 april 2007 en 9 mei 2007 als nieuw feit of omstandigheid in die zin aan moeten merken.

Grief 2

- 3.8. Ten onrechte overweegt de rechtbank in rechtsoverweging 2.7 op pagina 2 van de uitspraak het volgende:

"Naar het oordeel van de rechtbank zijn er, alle omstandigheden in aanmerking genomen, gronden van billijkheid aanwezig om eiser ten laste van de Staat der Nederlanden een schadevergoeding toe te kennen van € 95,- voor de dagen dat de maatregel in een politiecel ten uitvoer is gelegd en € 70,- voor de dagen dat de maatregel in een huis van bewaring ten uitvoer is gelegd. Dit betekent dat eiser een schadevergoeding van € 1.005,- toekomt."

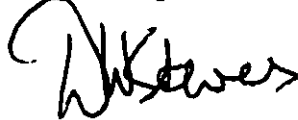
Toelichting

- 3.9. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis en dient derhalve te worden beoordeeld in het licht van de voorgaande grief.

4. Conclusie

Gelet op het vorenstaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. De Staatssecretaris verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren, de aangevallen uitspraak te vernietigen, het verzoek om schadevergoeding af te wijzen en te doen wat de rechtbank had behoren te doen, namelijk het inleidende beroep alsnog ongegrond te verklaren.

Zwolle, 8 augustus 2007



D.W. Stevens, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6489
telefax 038 460 9152